

Akademický rok 2021/2022

Bakalářská práce – posudek oponenta

Jméno a příjmení studenta: Helena Ticháčková

Název práce: BUNKR/ the search for another earth

Slovní hodnocení:

Tvorbu Heleny Ticháčkové jsem zaregistroval před dvěma lety na klauzurách ateliéru MALÍŘSTVÍ 1, kde mě zaujaly její figurativní autobiografické obrazy a citlivá práce světél a barevných akcentů. Práci jsem viděl naživo v rozpracované, ale téměř finální podobě a konečný výsledek potom v reprodukcích. Ve své bakalářské práci představuje cyklus obrazů namalovaných ve svém pokoji, který přetvořila v bezpečný prostor, odtud název Bunkr. Tato potřeba úkrytu, nebo 'obrnění se' je potřebou legitimní a jako začátek postupu při tvorbě bakalářské práce se zdá smysluplný, vzhledem k tomu, jak proces malby dokáže vyplavovat nejrůznější traumata. Tématem autorčiny práce je eskapismus., Ten je pro ni samotnou mechanismem, jež používá k nalézání vnitřního pocitu bezpečí, i k úkrytu před světem venku. Skrze médium malby zpracovává úniky do simulovaných světů počítačových her, kde jsou události, kterými náš charakter prochází z určitého úhlu pohledu mnohonásobně víc traumatizující než ty, které zažíváme v hmotné realitě. V simulovaných světech je další stresová situace hned za příští zatáčkou, hned v příští místnosti. Herní prostředí brány do neznáma, spleti chodeb a tunelů, přenáší Helena do svých obrazů, které stejně jako počítačové hry ukazují touhu žít ve světě, který lépe odpovídá našim potřebám, než jak tomu je v nedigitální skutečnosti. V té se od traumatizujících událostí izolujeme, obalujeme se vrstvou kulturních polštářů, které nás od traumatizujících zkušeností drží co nejdál, a tím pádem jich moc neprožijeme. Nemáme pak s nimi tolik zkušeností, a těch pár věcí, co jsme kdysi prožili v nás zůstává, aniž bychom byli schopni je zpracovat.

Úniky do temných a zlých světů vyjadřují potřebu kontroly nad těžkou situací, pocit, že máme sílu se jí postavit. Autorka se snaží oprostit svou malbu od traumat a nenést je dál. To se jí daří právě skrze nezbytné procesování a akceptování, čemuž jí je kromě hráčského eskapismu nástrojem hnětení barev a hledání vztahů mezi objekty, které maluje. Svůj původní záměr vytvoření pocitu tepla a bezpečí nakonec naplňuje autorka tak nějak částečně. Jakoby si díky procesu tvorby i těsnému soužití se svými malbami uvědomovala, že onoho pocitu bezpečí nelze dosáhnout bez konfrontace sama sebe s tím, co možná není hezké ani příjemné, a přesto je naší součástí., Díky tomu její barevnost oproti dřívějším obrazům značně potemněla a její způsob malby zesýrovel, k tomu jí slouží osekávání tvarů do ostrých geometrických hran. Autorčiny tahy mnohdy vyznívají jako by byly nanесeny „na první dobrou“, mnoho vrstev prosvítajících pod nimi odhaluje, že se jen tak snadno s výsledkem nespokojí a zdánlivá lehkost některých momentů je vykompenzovaná dlouhodobým budováním obrazů. Na základě konzultace bych doporučil v určitých momentech

nelpět nad některými vzrušivými malířskými gesty a místy, kde není úplně zřejmé, jaký vztah zaujmají ke zbytku obrazu a mohou působit samoučelně. Autorčinu ambici nacházet v malbě pocit bezpečí a vřelosti vnímám jako pozitivní a upřímnou odezvu ke stavu světa i galerijního provozu, který mnoho duševního klidu ani onoho už téměř mýtického pocitu vnitřního tepla nenabízí. Mohu jen doufat, že ve svém odhodlání setrvá a jsem zvědav, jak se bude její práce v průběhu let proměňovat.

Otázky k rozpravě:

1. Jak moc je pro vás důležitá autobiografická stránka obrazů?
2. Jak přemýšlíte nad perspektivou vývoje vaší další tvorby?

Závěrečné hodnocení:

Práci doporučuji

Návrh klasifikace:

A

Posudek vypracoval(a):

MgA. Šimon Sýkora

Datum:

31.5. 2022